

[Inger Gautier Schmit.]

gene gaa under de friest mulige Former. Men bliver der taget fat, sker det med kraftig Haand. Overfor Børn paa Gaden vises der en udstrakt Hjælpsomhed, man kommer egentlig bedst over en Boulevard, naar man har et Barn ved Haanden. Man kan ogsaa godt spørge en Betjent om et og andet, men man skal helst forstaa ham i første Omgang, thi anden Gang bliver Tonen en Kende skarpere.

Det engelske Politi træder ogsaa stærkt frem i Gadens Billede, men paa en ganske anden Maade end i Tyskland. Politiet staar her mere nede midt iblandt den almindelige Befolkning — alene det, at man har et Kæle navn for Politiet, Bobby, er et Tegn paa, at Befolkningen omfatter Politiet med megen Sympati. Man kan paa en Maade sige, at den engelske common sense er personificeret i det engelske Gadepolitis Optræden. Her er ingen Doktrinarisme, ingen Hængen sig i Smaating, der er en vis good will fra begge Sider, det hele skal gaa, selv om det til Tider ser haabløst umuligt ud at faa Orden i det Kaos af Biler, Busser og Mennesker. Det hele gaar ogsaa under gensidig Forstaaelse fra Politiets og Befolkningens Side.

Jeg vil altsaa hævde, at et Lands Politi i høj Grad er præget af Folkets Ejenommelighed og Tankesæt, af dets kulturelle og historiske Udvikling, og derfor mener jeg, at en Ordning af et Lands Politi bør være nøje afpasset efter den Kultur, den Udvikling og det Tankesæt, som findes i Landet. Politiet skal blandt meget andet ogsaa være et Udtryk herfor.

Naar vi ser paa det danske Politi, hvis Ordning her skal drøftes, bør ogsaa dettes Ordning blive et Udtryk for dansk Tankesæt. Det danske Folk er jo et jævnt Folk, som i sin Kultur er lige saa langt fra det militaristisk prægede som fra at godkende lovløse Tilstande. Vi ønsker derfor her i Landet ikke et Politi, der optræder med diktatorisk Myndighed, fra oven nedefter, men vi ønsker, at det skal virke saadan, at der i vort Land findes Ro, Orden og Sikkerhed for Befolkningen, at Loven sker Fyldest, og at der holdes et vaagent Øje med Lovbrydere.

Det danske Politi har et meget smukt og betegnende Emblem, som bl. a. forestiller en udrakt Haand og et vaagent Øje, og heri er egentlig hele Politiets Gerning og Opgave ganske enkelt udtrykt. Haanden og Øjet udtrykker jo det Værn, Samfundet her har til at opretholde Sikkerhed for de lovlidige Borgere, men det

udtrykker tillige den rammende Haand overfor Lovbrydere og det aarvaagne Øje, som bringer disse frem for Loven.

Naar vi nu skal drøfte Ordningen af Politiets Forhold, mener vi fra Venstres Side at burde fortsætte den historiske Udvikling, fordi den kan siges at have været i Kontakt med Befolkningens Ønsker og Behov gennem Tiderne, hvad vi lægger den største Vægt paa. Vi mener derfor, det vil være heldigst baade historisk, sagligt og økonomisk at fortsætte den Udvikling, som hidtil har fundet Sted, saaledes at vi bevarer det kommunale Politi saavel som Statspolitiet. Men da vi ser, at der er forskelligt ved den nuværende Ordning, som er uheldigt, ønsker vi at fremskaffe et mere frugtbart Samarbejde mellem disse to Politikorps, samtidig med at vi ønsker at styrke Forbindelsen mellem Politiet og de enkelte Kommunalbestyrelser.

Der var ganske vist i Kommissionsbetænkningen af 19. Juni 1925 et Flertal, der stemte for at indføre et Enhedspoliti her i Landet, et Enhedspoliti, som udelukkende skulde staa under Staten. 9 af Kommissionens Medlemmer har stemt for denne Ordning, 7 imod, men jeg vil hævde, at dette Flertal er meget svagt, idet det er splittet paa fundamentale Punkter, som det selv udtaler i Betænkningen. Flertallet staar nemlig delt angaaende Ordningen af det økonomiske Mellemværende mellem Stat og Kommune. Man er uenig om, hvor store Refusioner Kommunerne skal udrede til Staten, hvis denne overtager hele Politiet. Nogle ønsker en mindre Refusion fra Kommunernes Side, andre en langt større. Flertallet er tillige uenigt om det ønskelige i at henlægge nogle af de under Politiet henhørende Sager, saasom Alimantationssager, Lægdsvæsen, Motorafgift, Kreaturtællinger o. s. v., under andre Myndigheder. Endelig har der i Flertallet været en meget dybtgaaende Uenighed om et meget vigtigt Punkt, nemlig hvem der skal staa som øverste Autoritet over det paa-tænkte Enhedspoliti. Nogle har ønsket Justitsministeriet som det rette Forum, mens andre har ønsket en Generaldirektør for Politiet, der stod umiddelbart under Justitsministeren. Man ser altsaa, at Kommissionsflertallet, selv om det er enigt om det ønskelige i at faa et Enhedspoliti under Staten, dog er højst uenigt med Hensyn til en praktisk Udformning af denne Nyordning. Flertallet kan vist siges nærmest at give Udtryk for de overordnede Politifolk Interesser — jeg skal dog her undtage Københavns Politidirektør, hvis Navn